

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Visio huius capitatis imaginaria describitur. Sectio Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

timorem sunt missi, & dederunt gloriam Deo cœli. Væ secundum abiit: & ecce vœ tertium veniet cito. Et septimus Angelus tuba cecinit, & factæ sunt voces magnæ in cœlo dicentes: Factum est regnum huius mundi Domini nostri, & Christi eius, & regnabit in secula seculorum: Amen: Et viginti quatuor seniores, qui in conspectu Dñi sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, & adorauerunt Deum, dicentes: Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: qui accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti. Et iratae sunt gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem seruis tuis Prophetis, & sanctis, & timentibus nomen tuum pusillis, & magnis, & exterminandi eos, qui corruerunt terram. Et aperum est templum Dei in cœlo & visa est arca testamenti in templo eius, & facta sunt fulgura, & vœces, & terræmotus, & grando magna.

COMMENTARIUM QVINTVM EXEGETICVM.

De Tertia vñsione Ioannis.

Vñsio huius capitï imaginaria describitur.

SECTIO PRIMA.

PRIMVM datus fuit Ioanni calamus similis virgæ, id est, mensura quædam sex cubitorum, & palmi, ut postea dicemus. Secundo. Lubetur eiusmodi calamo metuitemplum Dei, & altare, & adorantes in eo. Proculdubio intelligendū est altare holocausti, quod simpli citer altare appellati confuevit, eratque in atrio Sacerdotum: quo Altare holocausti appellatur sicut li- fit, ut per templum intelligibili debeant due illæ templi partes, videlicet Sancta Sanctorum, & Sancta: hæc enim magis propriæ templum dicebantur: per altare autem holocausti accipendum sit atrium interius, sive Sacerdotum, ubi erat eiusmodi altare vnde & adorantes in eo, quos etiam metiri præcipitur, ipsi Sacerdotes sunt, & Leuitæ, quibus solis patebat aditus in eiusmodi atrium. Cum verò subditur: *Atrium autem, quod est forū templum, ejus forū, & ne metiarū illud atrium exteriū quod laicis patebat, est accipendum: quod extra templum esse dicitur, quia cum laicorum esset, iam templi nomine non censemebatur.* Atque hæc omnia ad Ecclesiasticam ex similitudine templi Salomonis referenda sunt, non ad ipsum Salomonis templum, quod iam tempore huius visionis à Tito fuit incensum. Tertio. Dicitur atrium hoc exteriū datum Gentibus, & ciuitatis sancta ad concilium mensibus quadraginta duobus, id est, tribus annis cum dimidio. Quarto. Promittit Dominus daturum se spiritum duobus testibus

Gg ij

suis, ut prophetent diebus mille ducentis sexaginta, annis saecis, id est, circiter tribus annis cum dimidio, viginti siccilicet diebus minus: etenim tres anni cum dimidio continent dies mille ducentos octoginta. Deinde hos duos testes appellat duas olivas, & duo candelabrum conspectu Domini: Et sequuntur, inquit, volvuntur in nube, exiit ignis de ore eorum, & inimici eorum deuorabit. Et habent potestatem claudendi calum, & depluat diebus prophetia ipsorum: & potestatem conterrendi aquas insanguinem, & percutiendam terram omni plaga, quiescere neque voluerint. Quinto. Cum testimonium suum absolverint, bestia, que ascendit de abysso mouebit aduersus eos bellum, eosque superaberit, & occiderit: & corpora eorum iacebunt in platea ciuitatis magna, quae vocatur Iherusalem Sodoma, & Egyptus, ubi Dominus eorum crucifixus est. Iacebunt inhumata per tres dies cum dimidio, ex quo habitatores terre maximam capient animo latitudinem, & gratulationis caula inuicem sibi nullum munera, eodem quod duo illi Prophetarum maxime eos impiorum cruciauerint. Sexto. Post tres dies cum dimidio praedicti duo Prophetarum resurrexerunt summa inimicorum suorum trepidatione, & audita de celo voce, quae eos iussit in celum ascendere, ascenderunt in nube inimicis eorum spectantibus: eademque hora factus est terrae motus magius, quando decima pars ciuitatis eorū, & occisa sunt septem hominum millia, reliqui vero timore perculsi dederunt gloriam Deo. Rerumque hic concludit Ioannes visionem sexti Angeli. Tunc de septimo addit septimum Angelum tuba cecinisse, factaque fuisse voces magnas in celo, dicentes. Factum est regnum huius mundi Domini nostri, & Christi eius, & regnabit in secula seculorum. Amen. Deinde viginti quatuor seniores cecidisse in facies suas, adorasseque Deum dicentes. Gratias tibi agimus Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti. Denique apertum fuisse templum Dei in celo, & visam fuisse arcam testamenti, factaque fuisse fulgura, & voces, & terrae motum, & grandinem magnam. Haec generatim de Ioannis visione, nunc vobis singula in literali sensu expenda.

Cur datus sit Ioanni calamus similis virgine ad metiendum templum Dei, altare, & adorantes in eo?

S E C T I O N I I .

I.

Hoc capite, ut diximus, incipit iam Ioannes de extremis mudi temporibus, & persecutione Antichristi vaticinari. Primumque iubetur calamo metiri templum Dei, quod non de Salomonis templo, ut poterat iam euerso per Titum, sed de Ecclesia, qua illud figuravit, accipiendu[m] esse superioris monuimus. Primo igitur sciendum est hunc calamum mensuram esse, non scribendi instrumentum, ut communiter interpres falsè putaverunt: quod quidem manifestius est, quam ut ostendi debeat, cum Ioannes subiatur eiusmodi calamo non scribere, sed metiri templum Dei: quare haud dubie genus mensura est. Puto autem eiusdem fuisse mensura, atque illum calamum, de quo agitur Ezech. 40, qui dicitur fuisse sex cubitorum, & palmi, palmi inquam, id est, quatuor digitorum, ut eo loco interpretatur D. Hieron. Ezech. 40, 3. Ecce, virchus erat species quasi species aris, & funiculus lineus in manu eius, & calamus mensura in manus eius. Pro cuius rei maiori expositione est ad pertendum apud Hebreos fuisse mensuram quandam appellatam Taphat, qua[nta] continet palmum sumptum non secundum quantitatē manus extenſa ab extremitate pollicis usque ad minimi digiti summitem, sed secundum quantitatē quatuor digitorum secundū latitudinem, quam ob causam sumebatur pro breui, & exigua quantitate, veluti Psal. 38. Mensurabilis posuit dies meos, Hebraicè palmates, id est, breuissimos, quod